A°. 1837. N°. 62.

Saturdag, den 5den Augustus.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, 1 Augustus 1837.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Een BROOD van 8 Centen, moet wegen 6 Oncen.

En dat van 4 Centen, 3 Oncen.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 3 Augustus 1837.

(28045) Alzoo UNICO WILKENS, zoo voor zich, als voor de overige mede-Eigenaren van de Plantaadje *Scheveningen*, gelegen in de *Waijamoe Kreek*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om den Slaaf LOUIS, van gemelde Plantaadje af- en op den privé-naam van de Eigenaren over te doen schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 3 Augustus 1837.

De Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, bij resolutie van den 18den Mei ll., N°. 502/448, aan den Heer GEORGE HIGGENSON GALLUP, verleend hebbende BRIEVEN VAN ADMISSIE TOT HET *Burgerregt* DEZER KOLONIE in *formo*; zoo wordt zulks bij deze ter kennisse van het Publiek gebragt.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 3 Augustus 1837.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: JACOB ABRAHAM ALEXANDER SALOMONS, zich noemende JACOB ABRAHAM ALEXANDER en FROMMETJE SIMONS, beide van de Nederlandsche Israëlitische Gemeente, alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Advertentiën.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 1sten dezer, de Engelsche Sloep Sylph, Kapt. J. G. Caple, van Berbice; hebbende 9 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 1sten, het Schip de Jonge Lodewijk Anthonie, Kapt. R. Tjebbes, naar Amsterdam; lading: 478 vaten Suiker, 126 balen schoone en 4 dito vuile Katoen, 132 balen Cacao en 40 stukken Hout. — Met hetzelve zijn als Passagiers vertrokken: Mevrouw G. Carstairs en dochtertje, de Heeren James Carstairs, A. Umgewand, Benjamin Elias en ... Vogel.

Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

AMSTERDAM, den 28 Mei.

In de Leidsche Courant leest men het volgende:

Z. K. H. de Erfprins van Oranje had zich gedurende derdehalf jaar, aan de Leidsche Hoogeschool, met voorbeeldige naauwgezetheid en vlijt, in de regtsgeleerde, staat- en geschiedkundige wetenschappen geoefend. Thans de bestemde tijd tot het eindigen dezer studien daar zijnde, is Z. K. H., op den 20, 22 en 23 dezer, telkens gedurende bijna twee uren, in 's Gravenhage, in tegenwoordigheid van HH. KK. HH. den Prins van Oranje en Prins *Alexander* der Nederlanden, den Hoog Ed. Gestr. Heer Generaal *Bagelaer* en eenige heeren van het Hof, ten opzigte zijner gemaakte vorderingen onderzocht geworden door den hoogleeraar *Coch* in het natuur-, staats- en volkenregt, door den hoogleeraar *Tydeman* in de staatshuishoudkunde en door den hoogleeraar *Hofman Peerlkamp* in de algemeene en vaderlandsche geschiedenis. Bij alle deze examens heeft Z. K. H. zoodanige blijken van kunde, vlugheid en oordeel gegeven, als den jeugdigen Vorst tot hooge eere, zijnen Koninklijken Vader tot billijke vreugde verstrekken en het Vaderland een waardig Vorst te meer uit het oude en geliefde Stamhuis van Oranje waarborgen.

— Den 11den dezer werd te Amsterdam gehouden de elfde algemeene vergadering van het Nederlandsch Genootschap *tot zedelijke verbetering der gevangenen*, onder voorzitting van den Heer Mr. *J. J. Uytwerf Sterling*. Uit het dertiende jaarlijksch verslag van de verrigtingen en den staat des Genootschaps, opgemaakt door den eersten secretaris, den heer *W. H. Warnsinck Bsz.*, is gebleken dat de zorg van de Bestuurders der afdeelingen des Genootschaps, in de onderscheiden gevangenissen des Rijks, zich heeft uitgestrekt over 2337 crimineel en correctioneel veroordeelden. Van dezen hebben 448 gedeeld in het godsdienstig onderrigt, terwijl 415 in het lezen, schrijven en rekenen zijn onderwezen; voorts heeft men aan 88 arbeid verschaft. Het getal der jeugdige veroordeelden van beide sexen, beneden de 18 jaren, die, van de meer bejaarde gevangenen geheel afgescheiden, onafgebroken deelen in het school- en godsdienstig onderwijs, van wege het Genootschap gegeven, en die tevens tot een beroep of kostwinning worden opgeleid, bedroeg op den 31 December ll. 139. Door het Genootschap zijn op verschillende wijzen verzorgd geworden 244 ontslagenen; een aantal van 11 heeft zich deze gunst onwaard betoond. Het getal der leden heeft over het verstreken jaar beloopen 3591.

— Te Veenhuizen zal een kerkgebouw worden daargesteld, om te dienen als synagoge en als school voor godsdienstig onderwijs ten behoeve der Israëlitische weezen en bedelaars-colonisten; zijnde de uitvoering daarvan op last Zijner Majesteit opgedragen aan de permanente commissie der Maatschappij van Weldadigheid.

Frankrijk.

PARIJS, den 31 Mei.

De hertog van *Orléans* heeft, ter gelegenheid van zijn huwelijk, 150,000 francs geschonken, om beurzen bij de koninklijke militaire school van St. Cyr op te rigten, voor onderofficieren der armee. Ook heeft hij 50,000 francs gezonden om aan de wevers van Lyon eenig werk te verschaffen. Nog heeft hij 10,000 francs aan den prefect van Corsica doen ter hand stellen, tot aanmoediging van den landbouw en voornamelijk van de teelt der moerbezienboomen. Eindelijk heeft Z. K. H. 540,000 francs afgezonderd, om aan kinderen van werklieden in de voornaamste steden van Frankrijk, die zich op de scholen doen onderscheiden, eene kleine som als eerste inlage in de spaarbanken te schenken. Deze giften bedragen te zamen 750,000 francs.

DE VROEDVROUW EN HENDRIK DE VIERDE.

(*Vervolg en slot van No 61.*)

Den 27sten September te middernacht zond de koning om mij, omdat de koningin zich niet wel bevond. Ik dacht in den beginne dat het slechts was om mij te plagen, zoo als reeds meer gebeurd was, maar de kamerdienaar *Pierrot*, drong zoo, dat ik mij zoude spoeden, dat ik naauwelijks den tijd had mijn rijglijf aan te doen. Toen ik bij de koningin kwam, riep de koning mij te gemoet: spoedig! spoedig! mijne vrouw is ziek, zij heeft hevige pijn, zie of zij zal bevallen.— Ik vond oogenblikkelijk dat haar tijd daar was. Toen zeide de koning: «*Ma mie* ik heb u dikwijls gezegd dat de prinsen van den bloede bij uwe bevalling tegenwoordig moeten zijn; derhalve bid ik u, besluit daartoe: want uwe aanstaande grootheid en die van uw kind hangen daarvan af."

De koningin antwoordde: dat zij alles zoude doen wat hem aangenaam was.

«Ik weet wel," hernam de koning, «dat gij alles wilt wat ik wil; maar ik ken u, gij zijt bloohartig en beschaamd, en ik vrees dat zoo gij u niet daar boven kunt verheffen, uwe verlossing daardoor verzwaard zal worden. Ik bid u derhalve nog eens, wees bedaard; het is de eenmaal voorgeschrevene vorm."

De koningin had hevige weeën. Bij elke derzelve hield de koning haar vast en vroeg mij of het nu tijd ware de prinsen te doen komen? – Ik antwoordde, dat ik het hem wel zoude zeggen, als het tijd was; maar na verloop van een uur werd hij ongeduldig en zond naar de prinsen *Conti*, *Soissons* en *Montpensier*. Terwijl hij hen verwachtte, zeide hij vrolijk: «wie nog nooit drie prinsen van den bloede in de grootste verlegenheid heeft gezien, die kome hier, ik zal ze hem toonen. *Montpensier*, vrees ik, zal in flaauwte vallen; want die kan niemand zien lijden." — Zij kwamen alle drie tegen twee uren. Toen de koning echter hoorde dat het oogenblik nog niet zoo nabij was, zond hij hen weder weg, met de bede, dat zij zich op het eerst verzoek zouden gereed houden. Ook de lijf-artsen werden geroepen en bleven in het zijdevertrek.

Intusschen was de groote ovale zaal, naast de vertrekken van den koning, in order gebragt. Er stond daar een groot bed van rood fluweel, naast hetzelve het verlosbed (*il de travail*); twee voorhangsels, een groot en een kleiner, die tegen den zolder waren opgerold, werden nedergelaten, het groote als eene tent met dikke koorden aan de vier hoeken vast gemaakt. Hetzelve was van Hollandsch linnen en had wel twintig ellen omvangs, en in het midden daarvan stond de kleinere tent, waarin men het verlosbed zette en de koningin daarop lag. Een leuningstoel, stoelen en tabourets werden gebragt voor den koning, *Madame* en *madame de Neimours*, ook den verlosstoel met rood fluweel bekleed. Tegen vier uren in den morgen mengde zich eene hevige kolijk in de weeën, die de verlossing vertraagde. De doktoren werden geroepen. Zij vroegen mij wat ik zoude doen, indien ik alleen was! — Ik noemde hun de middelen, die ik raadzaam oordeelde, en zij verordenden die terstond. De reliquien der heilige Margaretha lagen op eene tafel en twee geestelijken baden onophoudelijk daarbij.

De weeën duurde twee-en-twintig en een kwartier uurs. De koningin betoonde tot verbazing van alle tegenwoordigen, eene buitengewone standvastigheid. De koning verliet haar geen oogenblik, en wanneer hij soms daartoe verpligt was, zond hij ieder oogenblik om naar haar te doen vragen. Ik bespeurde dat zij zich weêrhield van schreeuwen, en verzocht haar dit niet te doen, opdat hare borst niet zoude opzetten. Terstond riep de koning: »Schreeuw! schreeuw! *Ma mie!* anders zet uwe borst op." — De koningin wenschte op den stoel te verlossen; de prinsessen zaten tegen over haar onder de groote tent, ik voor haar op eene bank. Eindelijk ontving ik den *Dauphin* en verborg hem terstond in windelen en een laken, zoo dat, buiten mij, niemand wist van welk geslacht het kind was. Daar het zeer zwak was, dewijl het lang geleden had, vroeg ik van eenen kamerdienaar wijn, men bragt mij eene flesch en een lepel. De koning naderde mij. »*Sire!*" zeide ik, »indien het een ander kind was, zoude ik wijn in mijn mond nemen en het dien inspuiten, dewijl het zwak is."

Toen nam de koning de flesch zette zelf mij dien aan den mond en riep: doe dat, *ma bonne*, doe, als met ieder ander kind." Toen nam ik een mond vol wijns, gaf het kind dien in, en het kwam oogenblikkelijk tot zich zelven.

Nu deed het mij leed te zien dat de koning mij bedrukt verliet, en zich voor den schoorsteen plaatste. Ik zocht met de oogen naar *La Renouillière* om haar het afgesproken teeken te geven, maar zij warmde juist het groote bed. Toen zag ik de loerende *Gratienne* en riep haar toe. «Mijne dochter! warm spoedig een laken voor mij." – Dadelijk liep zij naar den koning en wenschte hem geluk. Dan hij snaauwde haar toe: «Indien het een jongen ware, had ik het lang aan het gezigt van *Boursier* gezien." — Maar het is toch een zoon, hervatte *Gratienne*. Nu kwam ook *La Renouillière* bij mij, ik gaf haar het teeken, zij nam snel hare *kap* af, maakte eene diepe buiging voor den koning, en verzekerde zijner Majesteit, dat zij het afgesproken teeken van mij had verkregen, dat het wis en waarachtig een zoon wäre.

Toen kregen de bleeke wangen van den Koning weder eenige kleur. Hij kwam bij mij en fluisterde mij in het oor: «Is het waar, vroedvrouw, is het een zoon?" — Op mijn bevestigend antwoord, zeide hij: »Pas op, geef mij geene korte blijdschap, het zoude mijn dood zijn." — Ik ontdekte even den kleinen prins, doch zoo, dat de koningin het niet gewaar werd. Toen hief de goede vader de handen ten hemel, en tranen, als erwten groot, rolden langs zijne wangen. Vervolgens vroeg hij mij, of ik reeds aan zijne vrouw iets daarvan had gezegd? — Ik verzekerde hem neen, en verzocht hem het haar met omzigtigheid bij te brengen. Hij liep naar de koningin toe, kuste haar en zeide: *Ma mie*, gij hebt vele pijn doorgestaan, maar de genadige God heeft onze wenschen verhoord, wij hebben een' schoonen jongen." — De koningin vouwde de handen, hief de oogen ten hemel, weende en viel in zwijm. De koning bespeurde het echter niet: want reeds liep hij van den een' naar den ander', omhelsde de prinsen den een' na den ander', zette alle deuren open en liet binnen komen, wie slechts wilde, wel twee honderd menschen, zoodat men zich volstrekt niet konde roeren om de koningin in haar bed te dragen. Toen de koning bemerkte dat ik knorrig daarover werd, klopte hij mij op den schouder en zeide: «stil, stil, vroedvrouw, word niet boos; dit kind behoort aan allen, allen moeten zich met mij verheugen." — Alles, wat tot het hof behoorde, bragt hij zelf bij den jonggeborenen, vervolgens joeg hij hen weg om weder voor anderen plaats te maken, en allen kusten elkander naar hartelust, ja, de blijdschap was zoo groot, dat ik zelve dames van hoogen rang heb gezien, die hare bedienden omhelsden.

Zoodra de *Dauphin* gewasschen en gebakerd was, en de koningin hem teederlijk aan hare borst gedrukt had, werd hij op het voor hem bestemd vertrek gebragt, dat van nu af aan geen oogenblik ledig werd: want naauwelijks had de koning een troep van menschen binnen geleid, of hij haalde reeds weder een' anderen. Hij deed denzelven avond nog zijn bed naast dat van de koningin opslaan, en ofschoon zij voor zijne gezondheid beducht was, wilde hij haar volstrekt niet meer verlaten.

Eenige dagen daarna ging ik den *Dauphin* zien. Ik vond het vertrek vol van prinsen en prinsessen en wilde terug treden; maar de koning riep: »Kom binnen! kom maar binnen vroedvrouw! voor u zijn de deuren hier niet gesloten. *Ventre saint gris!*" voer hij voort, zich tot de overigen wendende, »Ik heb menigen braven Kerel gezien in den oorlog en elders, maar nimmer zulk eene geresolveerde vrouw dan deze. Heeft zij mijn' zoon niet met zulk een bedaard gezigt op haren schoot gehouden, als of het een ander kind was. Zij had het trouwens ook beloofd; maar het was toch een *Dauphin*, en gedurende tachtig jaren was er geen *Dauphin* in Frankrijk geboren. Gij zult ook voortaan niet anders heeten dan mijne geresolveerde (*ma rèsolue*)." —

Goede koning! mogten toch uwe reliquien, in plaatse der heilige Margaretha, op de tafel van iederen monarch liggen! en ieder zijn oog er op vestigen, zoo dikwijls de schaamte hem aantast een *mensch te wezen!*

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Dina Maria, Kapt. A. Ahlers Jr. — Adres bij Degenhard en Kramer. — Sluit uiterlijk 25 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Phœnix, Kapt. Jan Christoffel Töpper. — Adres bij Degenhard en Kramer. — Sluit ultimo Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Verwachting, Kapt. K. H. Hillers. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het Tweedeks Barkschip Maria Frederica, Kapt. A. H. Hoff. — Adres bij Gebroeders Reyns. — Sluit 10 Augustus.

Het gekoperd Kofschip Amsterdam, Kapt. C. Abrahamsz Jr. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het Driemast Galjootschip de Beurs van Amsterdam, Kapt. C. van der Drift. — Adres bij N. J. C. Baars of J. M. Samson. — Sluit 10 Augustus.

Het gekoperd Kofschip de Zwaan, Kapt. C. J. van Driesten. — Adres bij J. M. Samson.

Het snelzeilend Driemast gekoperd Galjootschip Catharina Jacoba, Kapt. J. J. Brouwer. — Adres bij van West & de Hart.

Het gezinkt Nederlandsch Kofschip Zaandam, Kapt. Lambert H. Singer. — Adres bij van West & de Hart.

NAAR BOSTON.

De Nd. Am. Brik Charles, Kapt. J. Foster. Adres bij J. M. Samson.

NAAR GLOUCESTER.

De Nd. Am. Brik Hibernia, Kapt. S. Sayward. — Adres bij J. M. Samson.

De Nd. Am. Brik Cadet, Kapt. E. Babson. — Adres bij S. van Praag.

NAAR SALEM.

De Nd. Am. Brik William and Henrij, Kapt. H. Fabens. Adres bij S. van Praag.

De Nd. Am. Brik Sarah Ann, Kapt. W. E. Herrik. Adres bij S. van Praag.

Stand der Maan.

1	*Augustus*	NIEUWE MAAN.
9	»	EERSTE KWARTIER.
16	»	VOLLE MAAN.
23	»	LAATSTE KWARTIER.
31	»	NIEUWE MAAN.

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
5 ZATURDAG.	's mor.	9-00	's av.	[illegible]
6 ZONDAG.	»	9-45	»	[illegible]
7 MAANDAG.	»	10-30	»	4-30
8 DINGSDAG.	»	11-15	»	5-15

Ter DRUKKERIJ van GEZUSTERS SERRES.